

Arrest

nr. 83 034 van 14 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 15 maart 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat V. GUL, die tevens verzoekster vertegenwoordigt, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, S.A., luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart het Russisch staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Alkhazurovo (Tsjetsjenië) waar u ook woont. U bent getrouwd met S.S. (...) (O.V. 6.708.737) met wie u twee minderjarige zonen K. (...) (O.V. X) en M. (...) (O.V. X) S. (...) heeft.

Op 21 oktober 2010 komt u in België toe en op dezelfde dag dient u een eerste asielaanvraag in, omdat u in uw eigen land door de autoriteiten vervolgd wordt omdat u eind augustus 2010 onderdak zou geboden hebben aan de rebel T.L. (...).

Op 15 juli 2011 neemt het CGVS terzake een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 17 november 2011 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

Zonder België te hebben verlaten sinds uw aankomst in oktober 2010, dient u op 2 december 2011 samen met uw vrouw een tweede asielaanvraag in.

In het kader van uw huidige asielaanvraag, verklaart u zich nog steeds te beroepen op de redenen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, nl. de problemen die u met de overheden had omwille van T.L. (...).

U geeft in dit verband aan dat uw zus u op de hoogte bracht van het feit dat er sinds uw vertrek nog 4 à 5 convocaties van de politie op uw adres in A. (...) toegekomen zijn en dat onbekende mensen een aantal keer 's nachts bij u thuis zijn langsgekomen.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een originele enveloppe, twee originele documenten afkomstig van het ministerie van Binnenlandse Zaken van de Tsjetsjeense Republiek, een kopie van een foto, kopies van twee opsporingsberichten, twee originele convocaties, kopies van drie Belgische psychologisch-medische attesten en kopies van twee Belgische medische voorschriften.”

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, S.A., luidt als volgt:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. 1 Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door de Belgische asielinstanties werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten bijgevolg als niet-bewezen werden beschouwd. U diende hiertegen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die de beslissing van het Commissariaat-generaal op 17 november 2011 bevestigde.

Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd (nl. de problemen die u met de overheden van uw land kende nadat u de rebel T.L. (...) geholpen had, CGVS p. 2), mag er van u verwacht worden dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

In de eerste beslissing die het Commissariaat-generaal nam, werd getwijfeld aan de persoon van T.L. (...).

Onderzoek van het Commissariaat-generaal wees uit dat een rebel met de naam T.L. (...) (waarbij opgemerkt werd dat T. (...) een diminutief is voor T. (...)), afkomstig uit Alkhazurovo, in de nacht van 5 op 6 juli 2009 gedood werd door de ordediensten.

Bijgevolg oordeelde het Commissariaat-generaal dat het onmogelijk was dat u deze persoon één jaar later (i.e. 30 augustus 2010) onderdak verschaft, waardoor u problemen kreeg met de autoriteiten van uw land.

In het kader van uw huidige asielaanvraag legt u een aantal documenten neer waarmee u wil aantonen dat T.L. (...) en T.L. (...) verschillende personen zijn – uw eigen problemen zijn er gekomen omwille van T.L. (...) (CGVS p. 3).

In verband met T.L. (...) legt u de volgende documenten neer: twee brieven van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (documenten 2 en 3 in administratief dossier), een foto van T. (...) (document 4 in administratief dossier), een kopie van een opsporingsbericht (document 5 in administratief dossier). Over deze documenten dient echter opgemerkt te worden dat ze enkel betrekking hebben op T.L. (...) en niet op T.L. (...).

Aangezien u expliciet verklaart dat uw eigen problemen begonnen zijn vanwege T.L. (...) en niet vanwege T.L. (...) (CGVS p. 5 & p. 6), kunnen deze documenten dan ook bezwaarlijk als nieuw en relevant element voor uw huidige asielaanvraag beschouwd worden.

Als u hierop gewezen wordt, verklaart u 'Ik heb deze documenten niet zelf gekozen. Iemand anders heeft ze opgestuurd. Bovendien toen ik de eerste keer negatieve beslissing kreeg, werd gezegd dat T. (...) en T. (...) dezelfde persoon was. Maar ik wist dat dat niet dezelfde personen waren. Het is toevallig zo dat ik meer documenten over T. (...) heb dan T. (...). Allebei leven ze en worden ze gezocht' (CGVS p. 6).

Het Commissariaat-generaal erkent dat T. (...) en T.L. (...) twee verschillende personen zijn; maar aangezien uw problemen er enkel gekomen zijn omwille van T.L. (...), is het feit of T.L. (...) al dan niet officieel gezocht wordt en het feit dat beiden halfbroers zouden zijn zoals u beweert (CGVs p. 5-6), niet relevant voor uw huidige asielaanvraag en doet dit bijgevolg niet terzake.

In verband met T.L. (...) legt u ook een kopie van een opsporingsbericht voor en verder twee convocaties op uw naam dd. 17.01.2011 en 7.02.2011 (documenten 6 en 7 in administratief dossier).

Over het opsporingsbericht verklaart u dat het een document van de MVD is, dat een bepaalde persoon dat waarschijnlijk bij de politie verkregen heeft en dat hij dat per email verstuurd naar uw kennis hier in België die in tegenstelling tot u wel een emailadres heeft.

Wie die persoon is die het document bij de politie kreeg en het doorstuurd naar uw kennis in België, weet u echter niet.

Ook hoe hij dat precies bij de politie kon verkrijgen, kan u niet concreet zeggen.

U verklaart dat uw zus B. (...) in Grozny, met wie u nog maandelijks contact heeft (CGVS p. 2), wél weet wie de tussenpersoon is (CGVS p. 3 & p. 5). Als u gevraagd wordt of er net als bij T. (...) (volgens de documenten die u hieromtrent neerlegt) een strafzaak is geopend naar T. (...), antwoordt u dat u het niet weet. U verklaart dat u uw zus vroeg om daar geen verdere informatie over te vragen.

Verder weet u niet sinds wanneer T. (...) gezocht wordt (CGVS p. 6).

Deze verklaringen zijn op zijn zachtst gezegd opzienbarend.

Indien u daadwerkelijk problemen zou hebben met de autoriteiten van uw land omwille van de gezochte rebel T.L. (...), is het weinig geloofwaardig dat u niet weet via wie dit opsporingsbericht bij u terecht is gekomen en hoe die persoon dat verkregen had bij de politie, dat u niet weet vanaf wanneer T. (...) gezocht wordt en of er al dan niet een strafzaak naar hem geopend is.

Het feit dat u uw zus (die volgens uw eigen verklaringen wel op de hoogte was van de identiteit van de tussenpersoon die dit document regelde, CGVS p. 6) vroeg om daar niet verder naar te informeren, is niet alleen weinig aannemelijk in het licht van de zwaarwichtige vervolgingsfeiten die u zou meegemaakt hebben (i.e. driedaagse vasthouding en mishandeling vanwege de autoriteiten, zie gehoren eerste asielaanvraag); het getuigt ook van bijzonder weinig interesse in het verdere verloop van uw problemen. Dit brengt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven verder in het gedrang. Bovendien toont deze kopie van het opsporingsbericht op geen enkele wijze aan dat u zelf problemen zou hebben gehad met de autoriteiten van uw land.

De twee convocaties die u neerlegt, kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Het Commissariaat-generaal heeft immers gegronde redenen om te twijfelen aan de authenticiteit van deze stukken.

Om te beginnen vermelden de convocaties dat u zich op 17 januari 2011 en 7 februari 2011 bij de politie van Grozny moest aanmelden, maar de convocaties zelf zijn niet gedateerd. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties (meer bepaald de UVD van Grozny).

De convocaties vermelden dat u opgeroepen wordt in de hoedanigheid van getuige. U verklaart te vermoeden dat dat omwille van T. (...) was. Uw zus was naar aanleiding van deze convocaties naar de politie van Grozny geweest om te melden dat u niet meer thuis was. De politie reageerde niet tevreden. U verklaart dat u uw zus niet gevraagd heeft waarover de convocaties precies gingen (CGVS p. 8). Het is bijzonder weinig aannemelijk dat u uw zus daar niet meer over gevraagd heeft, aangezien u vermoedde dat de convocaties te maken hadden met T. (...) (naar eigen zeggen dé oorzaak van uw problemen met de autoriteiten) en aangezien uw zus zelf naar de politie was geweest vanwege deze convocaties.

ovendien legt u in verband met deze convocaties tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u dat u van uw zus ongeveer een half jaar geleden (i.e. zomer 2011) via de telefoon te horen kreeg dat

deze convocaties bij u thuis waren toegekomen (CGVS p. 7), terwijl u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde dat u dat van uw zus al in februari 2011 te horen kreeg (CGVS 5.07.2011 p. 3).

Als u op dit verschil gewezen wordt, verklaart u 'Misschien één jaar. Ik kan het me niet echt herinneren. Ik heb het over ongeveer' (CGVS p. 7).

Hiermee geeft u echter geen afdoende verklaring voor dit tijdsverschil waarop u van uw zus hoorde dat deze convocaties waren toegekomen – het gaat nochtans om essentiële documenten ter staving van het feit dat de autoriteiten nog steeds naar u op zoek zouden zijn sinds uw vertrek uit uw land. Daarnaast verklaart u dat er nog vier of vijf andere convocaties waren toegekomen die uw zus vermoedelijk heeft weggegooid.

U verklaart haar niet gevraagd te hebben wanneer u zich volgens die andere convocaties had moeten aanmelden (CGVS p. 7). Als u er op gewezen wordt dat u bij uw vorige asielaanvraag verklaarde niet te weten of er nog convocaties waren toegekomen of niet (CGVS 5.07.2011 p. 4) en het deze keer over vier of vijf heeft, verklaart u dat dat niet kan en dat er problemen waren met de tolk (CGVS p. 8).

Deze verklaring is echter weinig overtuigend om deze tegenstrijdigheid recht te zetten; u verklaarde bij het eerdere gehoor immers expliciet dat u de tolk goed begrepen had (CGVS 5.07.2011 p. 11). Tenslotte verklaart u dat u niet weet of er vanwege de politie enig gevolg werd gegeven aan het feit dat u zich in januari en februari 2011 niet ging aanmelden (u was immers reeds in België) hoewel u volgens de convocaties verplicht was dit te doen.

U kan zich niet herinneren of u uw zus gevraagd heeft of de politie nog iets ondernomen heeft om u te zien (CGVS p. 8).

Aangezien u verklaarde problemen te hebben met de autoriteiten van uw land waarvoor u op de vlucht bent uit uw land van herkomst, is het opvallend dat u incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt over deze documenten, over andere convocaties die u van de politie zou ontvangen hebben en zo slecht op de hoogte blijkt van de gevolgen van uw niet-aanmelding en u daar verder niet naar geïnformeerd heeft bij uw zus.

Wanneer de afweging wordt gemaakt tussen enerzijds de waarde van deze documenten en anderzijds de eerder opgesomde anomalieën in uw verklaringen omtrent deze convocaties, kan het Commissariaat-generaal helemaal geen geloof hechten aan uw bewering als zou u in Tsjetsjenië nog worden opgeroepen door de politie vanwege T.L. (...).

Verder verklaart u dat er na uw vertrek uit Tsjetsjenië nog mensen bij u thuis langsgeweest waren. Uw zus zei dat de burens 's nachts een paar keer mensen zagen in de buurt van uw huis (CGVS p. 8). Ook deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig; het is immers hoogst opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat u nagenoeg niets kan vertellen over de personen die bij uw huis langskwamen. Zo kon u niet zeggen wie er bij uw huis langskwam ('of het politie was of dat T. (...) en zijn bende waren, weet ik niet', CGVS p. 9).

U verklaart dat het 'meerdere keren' gebeurde, maar wanneer concreet weet u niet.

U weet ook niet of ze nu nog steeds langskomen of niet (CGVS p. 9). In dit verband verklaart u dat uw zus hierover ongeveer een half jaar geleden (i.e. zomer 2011) aan de telefoon vertelde (CGVS p. 9); terwijl uit uw verklaringen bij uw eerste asielaanvraag blijkt dat ze u dat reeds in maart 2011 vertelde (CGVS 12.05.2011 p. 3-4).

Hiermee geconfronteerd, blijft u bij uw standpunt dat u het ongeveer een half jaar geleden te horen kreeg en dat u zich zelfs niet goed kan herinneren wat een week geleden gebeurd is (CGVS p. 9); waarmee u gewoon bij uw eerdere verklaringen blijft zonder een geldige reden te geven voor deze tegenstrijdigheid.

Ten slotte legt uw advocaat drie psycho-medische attesten neer (waarvan één met twee bijhorende voorschriften voor medicijnen) waaruit zou blijken dat u aan post-traumatische stress zou lijden (zie documenten 8, 9, 10, 11 & 12 in administratief dossier).

Om te beginnen is het opmerkelijk dat u zelf hierover tijdens uw eigen gehoor geen enkele melding maakt; u verklaart op het einde van uw gesprek overigens 'ik heb alle documenten voorgelegd in verband met mijn procedure die ik kon voorleggen' (CGVS p. 9).

Daarna pas verklaart uw advocaat dat u aan geheugenproblemen lijdt wegens mishandelingen die u onderging en dat u in behandeling bent voor PTSD.

Daartoe verklaart ze, nota bene na het gehoor van uw vrouw, dat ze 'off the record' (sic) een aantal medische attesten in verband met u wil neerleggen. Als uw advocaat gevraagd wordt of zij deze attesten effectief wil neerleggen ter aanvulling van uw dossier, antwoordt zij 'Ja, ik bedoel... Als u ze wil'.

Pas als ze erop gewezen wordt dat het aan de asielzoeker zelf is om te beslissen om documenten al dan niet neer te leggen, verklaart ze deze attesten te willen neerleggen, die volgens haar aantonen dat u aan geheugenverlies lijdt (CGVS vrouw p. 3).

Het is bijzonder vreemd en opvallend dat u zelf op geen enkel moment tijdens uw gehoor verwijst naar deze geheugenproblemen als gevolg van post-traumatische stress of dat u daarvoor in behandeling zou

zijn en dat uw advocaat aanvankelijk twijfelt om deze stukken neer te leggen ter staving van uw geheugenproblemen die ze aanhaalt.

Voorts is het vreemd dat de drie attesten telkens zijn opgesteld door drie verschillende psychotherapeuten (nl. I. P.-K. (...) op 2 maart 2011, N.K.K. (...) op 11 oktober 2011 en J.-F. G. (...) op 30 november 2011), hoewel de eerste twee attesten respectievelijk vermelden dat er maandelijks en tweewekelijks een psychotherapeutische opvolging noodzakelijk is voor een onbepaalde duur.

Of u aan deze aanbeveling effectief gehoor heeft gegeven, is op geen enkele manier op te maken uit deze documenten.

De twee eerste attesten vermelden ook dat u 'individuele consultaties volgt' en u 'regelmatig op consultatie gaat à rato van twee keer per maand' bij de respectievelijke ondergetekenden I. P.-K. (...) en N.K.K. (...) (zie documenten 8 & 9 in administratief dossier).

Uit deze attesten valt echter op geen enkele manier af te leiden hoe lang u reeds bij deze artsen in consultatie zou zijn, hoe vaak u er op consultatie bent geweest of op welke manier deze consultatie(s) is (zijn) verlopen.

Bovendien wordt slechts in zeer rudimentaire en zeer algemene termen naar uw land van herkomst verwezen, meer bepaald 'het ondergaan hebben van levensbedreigingen in Tsjetsjenië' (document 8) en 'als gevolg van vervolgingen' (document 9).

Er wordt gesteld dat u vreest terug te keren naar 'een land van oorsprong waar psychotherapeutische behandeling onmogelijk lijkt omwille van vertrouwelijke redenen en vrije meningsuiting' (document 10) en dokter I.P.-K. (...) verklaart expliciet dat u aan post-traumatische stress lijdt.

Naar de vervolgingsfeiten op zich wordt echter in geen van de drie attesten gerefereerd en op welke informatie de betreffende dokter zich baseert om deze diagnose aan uw vervolgingsproblemen te linken wordt niet vermeld.

Hierdoor zijn er ernstige vermoedens dat dit op basis van uw verklaringen gebeurde.

Bijgevolg is dergelijke attestatie niet van die aard dat de vastgestelde medische problemen kunnen worden gelinkt aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten.

Wat betreft de vaststelling dat u symptomen van PTSD zou vertonen (nachtmerries, hartkloppingen, angstgevoelens, depressie), kan worden opgemerkt dat het loutere feit dat u symptomen van PTSD vertoont nooit een oorzakelijk verband kan aantonen tussen deze vaststelling en de door u aangehaalde problemen.

Bovendien geven de documenten geen enkele informatie over de impact van de vastgestelde diagnose op uw cognitieve functies; zo maakt geen enkel van deze drie attesten gewag van geheugenproblemen die u zou opgelopen hebben na mishandelingen en waarnaar uw advocaat verwijst.

Bijgevolg meent het Commissariaat op grond van bovenstaande vaststellingen dat deze attesten niet kunnen worden gezien als een verschoningsgrond voor de eerder vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties over de documenten en uw verklaringen die u aanhaalt in het kader van uw tweede asielaanvraag.

Deze medische attesten kunnen de geloofwaardigheid van uw relaas dus niet herstellen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader 4 van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet."

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, S.S., luidt het asielrelaas als volgt:

"U verklaart het Russisch staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Grozny (Tsjetsjenië) en woont in het dorp Alkhazurova. U bent getrouwd met A.S. (...) (O.V. 6.708.737) met wie u twee minderjarige zonen K. (...) (O.V. 6.708.737) en M. (...) (O.V. 6.708.737) S. (...) heeft.

Op 21 oktober 2010 komt u in België toe en op dezelfde dag dient u een eerste asielaanvraag in, vanwege de problemen van uw man.

Op 15 juli 2011 neemt het CGVS terzake een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 17 november 2011 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

Zonder België te hebben verlaten sinds uw aankomst in oktober 2010, dient u op 2 december 2011 samen met uw man een tweede asielaanvraag in.

In het kader van uw huidige asielaanvraag, verklaart u zich nog steeds te beroepen op de redenen van uw eerste asielaanvraag, nl. de problemen van uw man. Hij heeft problemen met militairen (gemaskerde mannen) omwille van de rebel T.L. (...).

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u geen enkel document voor aan de Belgische asielinstanties.”

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, S.S., luidt als volgt:

“U verklaart dat u zich voor uw tweede asielaanvraag nog steeds beroept op de problemen van uw man, zoals in uw eerste asielaanvraag, en dat u zelf geen problemen heeft meegemaakt die niets te maken hebben met de problemen van uw man (CGVS p. 3).

Aangezien in het kader van de (tweede) asielaanvraag van uw man door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw man is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. 1 Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door de Belgische asielinstanties werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten bijgevolg als niet-bewezen werden beschouwd. U diende hiertegen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die de beslissing van het Commissariaat-generaal op 17 november 2011 bevestigde. Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd (nl. de problemen die u met de overheden van uw land kende nadat u de rebel T.L. (...) geholpen had, CGVS p. 2), mag er van u verwacht worden dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

In de eerste beslissing die het Commissariaat-generaal nam, werd getwijfeld aan de persoon van T.L. (...). Onderzoek van het Commissariaat-generaal wees uit dat een rebel met de naam T.L. (...) (waarbij opgemerkt werd dat T. (...) een diminutief is voor T. (...)), afkomstig uit Alkhazurovo, in de nacht van 5 op 6 juli 2009 gedood werd door de ordediensten. Bijgevolg oordeelde het Commissariaat-generaal dat

het onmogelijk was dat u deze persoon één jaar later (i.e. 30 augustus 2010) onderdak verschaftte, waardoor u problemen kreeg met de autoriteiten van uw land. In het kader van uw huidige asielaanvraag legt u een aantal documenten neer waarmee u wil aantonen dat T.L. (...) en T.L. (...) verschillende personen zijn – uw eigen problemen zijn er gekomen omwille van T.L. (...) (CGVS p. 3). In verband met T.L. (...) legt u de volgende documenten neer: twee brieven van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (documenten 2 en 3 in administratief dossier), een foto van T. (...) (document 4 in administratief dossier), een een kopie van een opsporingsbericht (document 5 in administratief dossier). Over deze documenten dient echter opgemerkt te worden dat ze enkel betrekking hebben op T.L. (...) en niet op T.L. (...). Aangezien u expliciet verklaart dat uw eigen problemen begonnen zijn vanwege T.L. (...) en niet vanwege T.L. (...) (CGVS p. 5 & p. 6), kunnen deze documenten dan ook bezwaarlijk als nieuw en relevant element voor uw huidige asielaanvraag beschouwd worden. Als u hierop gewezen wordt, verklaart u 'Ik heb deze documenten niet zelf gekozen. Iemand anders heeft ze opgestuurd. Bovendien toen ik de eerste keer negatieve beslissing kreeg, werd gezegd dat T. (...) en T. (...) dezelfde persoon was. Maar ik wist dat dat niet dezelfde personen waren. Het is toevallig zo dat ik meer documenten over T. (...) heb dan T. (...). Allebei leven ze en worden ze gezocht' (CGVS p. 6). Het Commissariaat-generaal erkent dat T. (...) en T.L. (...) twee verschillende personen zijn; maar aangezien uw problemen er enkel gekomen zijn omwille van T.L. (...), is het feit of T.L. (...) al dan niet officieel gezocht wordt en het feit dat beiden halfbroers zouden zijn zoals u beweert (CGVs p. 5-6), niet relevant voor uw huidige asielaanvraag en doet dit bijgevolg niet terzake.

In verband met T.L. (...) legt u ook een kopie van een opsporingsbericht voor en verder twee convocaties op uw naam dd. 17.01.2011 en 7.02.2011 (documenten 6 en 7 in administratief dossier).

Over het opsporingsbericht verklaart u dat het een document van de MVD is, dat een bepaalde persoon dat waarschijnlijk bij de politie verkregen heeft en dat hij dat per email verstuurd naar uw kennis hier in België die in tegenstelling tot u wel een emailadres heeft. Wie die persoon is die het document bij de politie kreeg en het doorstuurd naar uw kennis in België, weet u echter niet. Ook hoe hij dat precies bij de politie kon verkrijgen, kan u niet concreet zeggen. U verklaart dat uw zus B. (...) in Grozny, met wie u nog maandelijks contact heeft (CGVS p. 2), wél weet wie de tussenpersoon is (CGVS p. 3 & p. 5). Als 2 u gevraagd wordt of er net als bij T. (...) (volgens de documenten die u hieromtrent neerlegt) een strafzaak is geopend naar T. (...), antwoordt u dat u het niet weet. U verklaart dat u uw zus vroeg om daar geen verdere informatie over te vragen. Verder weet u niet sinds wanneer T. (...) gezocht wordt (CGVS p. 6). Deze verklaringen zijn op zijn zachtst gezegd opzienbarend. Indien u daadwerkelijk problemen zou hebben met de autoriteiten van uw land omwille van de gezochte rebel T.L. (...), is het weinig geloofwaardig dat u niet weet via wie dit opsporingsbericht bij u terecht is gekomen en hoe die persoon dat verkregen had bij de politie, dat u niet weet vanaf wanneer T. (...) gezocht wordt en of er al dan niet een strafzaak naar hem geopend is. Het feit dat u uw zus (die volgens uw eigen verklaringen wel op de hoogte was van de identiteit van de tussenpersoon die dit document regelde, CGVS p. 6) vroeg om daar niet verder naar te informeren, is niet alleen weinig aannemelijk in het licht van de zwaarwichtige vervolgingsfeiten die u zou meegemaakt hebben (i.e. driedaagse vasthouding en mishandeling vanwege de autoriteiten, zie gehoren eerste asielaanvraag); het getuigt ook van bijzonder weinig interesse in het verdere verloop van uw problemen. Dit brengt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven verder in het gedrang. Bovendien toont deze kopie van het opsporingsbericht op geen enkele wijze aan dat u zelf problemen zou hebben gehad met de autoriteiten van uw land.

De twee convocaties die u neerlegt, kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Het Commissariaat-generaal heeft immers gegronde redenen om te twifelen aan de authenticiteit van deze stukken. Om te beginnen vermelden de convocaties dat u zich op 17 januari 2011 en 7 februari 2011 bij de politie van Grozny moest aanmelden, maar de convocaties zelf zijn niet gedateerd. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties (meer bepaald de UVD van Grozny). De convocaties vermelden dat u opgeroepen wordt in de hoedanigheid van getuige. U verklaart te vermoeden dat dat omwille van T. (...) was. Uw zus was naar aanleiding van deze convocaties naar de politie van Grozny geweest om te melden dat u niet meer thuis was. De politie reageerde niet tevreden. U verklaart dat u uw zus niet gevraagd heeft waarover de convocaties precies gingen (CGVS p. 8). Het is bijzonder weinig aannemelijk dat u uw zus daar niet meer over gevraagd heeft, aangezien u vermoedde dat de convocaties te maken hadden met T. (...) (naar eigen zeggen dé oorzaak van uw problemen met de autoriteiten) en aangezien uw zus zelf naar de politie was geweest vanwege deze convocaties. Bovendien legt u in verband met deze convocaties tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u dat u van uw zus ongeveer een half jaar geleden (i.e. zomer 2011) via de telefoon te horen kreeg dat deze convocaties bij u thuis waren toegekomen (CGVS p. 7), terwijl u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde dat u dat van uw zus al in februari 2011 te horen kreeg (CGVS

5.07.2011 p. 3). Als u op dit verschil gewezen wordt, verklaart u 'Misschien één jaar. Ik kan het me niet echt herinneren. Ik heb het over ongeveer' (CGVS p. 7). Hiermee geeft u echter geen afdoende verklaring voor dit tijdsverschil waarop u van uw zus hoorde dat deze convocaties waren toegekomen – het gaat nochtans om essentiële documenten ter staving van het feit dat de autoriteiten nog steeds naar u op zoek zouden zijn sinds uw vertrek uit uw land. Daarnaast verklaart u dat er nog vier of vijf andere convocaties waren toegekomen die uw zus vermoedelijk heeft weggegooid. U verklaart haar niet gevraagd te hebben wanneer u zich volgens die andere convocaties had moeten aanmelden (CGVS p. 7). Als u er op gewezen wordt dat u bij uw vorige asielaanvraag verklaarde niet te weten of er nog convocaties waren toegekomen of niet (CGVS 5.07.2011 p. 4) en het deze keer over vier of vijf heeft, verklaart u dat dat niet kan en dat er problemen waren met de tolk (CGVS p. 8). Deze verklaring is echter weinig overtuigend om deze tegenstrijdigheid recht te zetten; u verklaarde bij het eerdere gehoor immers expliciet dat u de tolk goed begrepen had (CGVS 5.07.2011 p. 11). Tenslotte verklaart u dat u niet weet of er vanwege de politie enig gevolg werd gegeven aan het feit dat u zich in januari en februari 2011 niet ging aanmelden (u was immers reeds in België) hoewel u volgens de convocaties verplicht was dit te doen. U kan zich niet herinneren of u uw zus gevraagd heeft of de politie nog iets ondernomen heeft om u te zien (CGVS p. 8). Aangezien u verklaarde problemen te hebben met de autoriteiten van uw land waarvoor u op de vlucht bent uit uw land van herkomst, is het opvallend dat u incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt over deze documenten, over andere convocaties die u van de politie zou ontvangen hebben en zo slecht op de hoogte blijkt van de gevolgen van uw niet-aanmelding en u daar verder niet naar geïnformeerd heeft bij uw zus. Wanneer de afweging wordt gemaakt tussen enerzijds de waarde van deze documenten en anderzijds de eerder opgesomde anomalieën in uw verklaringen omtrent deze convocaties, kan het Commissariaat-generaal helemaal geen geloof hechten aan uw bewering als zou u in Tsjetsjenië nog worden opgeroepen door de politie vanwege T.L. (...).

Verder verklaart u dat er na uw vertrek uit Tsjetsjenië nog mensen bij u thuis langsgeweest waren. Uw zus zei dat de burens 's nachts een paar keer mensen zagen in de buurt van uw huis (CGVS p. 8). Ook deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig; het is immers hoogst opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat u nagenoeg niets kan vertellen over de personen die bij uw huis langskwamen. Zo kon u niet zeggen wie er bij uw huis langskwam ('of het politie was of dat T. (...) en zijn bende waren, weet ik niet', CGVS p. 9). U verklaart dat het 'meerdere keren' gebeurde, maar wanneer concreet weet u niet. U weet ook niet of ze nu nog steeds langskomen of niet (CGVS p. 9). In dit verband verklaart u dat uw zus hierover ongeveer een half jaar geleden (i.e. zomer 2011) aan de telefoon vertelde (CGVS p. 9); 3 terwijl uit uw verklaringen bij uw eerste asielaanvraag blijkt dat ze u dat reeds in maart 2011 vertelde (CGVS 12.05.2011 p. 3-4). Hiermee geconfronteerd, blijft u bij uw standpunt dat u het ongeveer een half jaar geleden te horen kreeg en dat u zich zelfs niet goed kan herinneren wat een week geleden gebeurd is (CGVS p. 9); waarmee u gewoon bij uw eerdere verklaringen blijft zonder een geldige reden te geven voor deze tegenstrijdigheid.

Ten slotte legt uw advocaat drie psycho-medische attesten neer (waarvan één met twee bijhorende voorschriften voor medicijnen) waaruit zou blijken dat u aan post-traumatische stress zou lijden (zie documenten 8, 9, 10, 11 & 12 in administratief dossier). Om te beginnen is het opmerkelijk dat u zelf hierover tijdens uw eigen gehoor geen enkele melding maakt; u verklaart op het einde van uw gesprek overigens 'ik heb alle documenten voorgelegd in verband met mijn procedure die ik kon voorleggen' (CGVS p. 9). Daarna pas verklaart uw advocaat dat u aan geheugenproblemen lijdt wegens mishandelingen die u onderging en dat u in behandeling bent voor PTSD. Daartoe verklaart ze, nota bene na het gehoor van uw vrouw, dat ze 'off the record' (sic) een aantal medische attesten in verband met u wil neerleggen. Als uw advocaat gevraagd wordt of zij deze attesten effectief wil neerleggen ter aanvulling van uw dossier, antwoordt zij 'Ja, ik bedoel... Als u ze wil'. Pas als ze erop gewezen wordt dat het aan de asielzoeker zelf is om te beslissen om documenten al dan niet neer te leggen, verklaart ze deze attesten te willen neerleggen, die volgens haar aantonen dat u aan geheugenverlies lijdt (CGVS vrouw p. 3). Het is bijzonder vreemd en opvallend dat u zelf op geen enkel moment tijdens uw gehoor verwijst naar deze geheugenproblemen als gevolg van post-traumatische stress of dat u daarvoor in behandeling zou zijn en dat uw advocaat aanvankelijk twijfelt om deze stukken neer te leggen ter staving van uw geheugenproblemen die ze aanhaalt. Voorts is het vreemd dat de drie attesten telkens zijn opgesteld door drie verschillende psychotherapeuten (nl. I. P.-K. (...) op 2 maart 2011, N.K.K. (...) op 11 oktober 2011 en J.-F. G. (...) op 30 november 2011), hoewel de eerste twee attesten respectievelijk vermelden dat er maandelijks en tweewekelijks een psychotherapeutische opvolging noodzakelijk is voor een onbepaalde duur. Of u aan deze aanbeveling effectief gehoor heeft gegeven, is op geen enkele manier op te maken uit deze documenten. De twee eerste attesten vermelden ook dat u 'individuele consultaties volgt' en u 'regelmatig op consultatie gaat à rato van twee keer per maand' bij de respectievelijke ondergetekenden I. P.-K. (...) en N.K.K. (...) (zie documenten 8 & 9 in administratief dossier). Uit deze attesten valt echter op geen enkele manier af te

leiden hoe lang u reeds bij deze artsen in consultatie zou zijn, hoe vaak u er op consultatie bent geweest of op welke manier deze consultatie(s) is (zijn) verlopen. Bovendien wordt slechts in zeer rudimentaire en zeer algemene termen naar uw land van herkomst verwezen, meer bepaald 'het ondergaan hebben van levensbedreigingen in Tsjetsjenië' (document 8) en 'als gevolg van vervolgingen' (document 9). Er wordt gesteld dat u vreest terug te keren naar 'een land van oorsprong waar psychotherapeutische behandeling onmogelijk lijkt omwille van vertrouwelijke redenen en vrije meningsuiting' (document 10) en dokter I.P.-K. (...) verklaart expliciet dat u aan post-traumatische stress lijdt. Naar de vervolgingsfeiten op zich wordt echter in geen van de drie attesten gerefereerd en op welke informatie de betreffende dokter zich baseert om deze diagnose aan uw vervolgingsproblemen te linken wordt niet vermeld. Hierdoor zijn er ernstige vermoedens dat dit op basis van uw verklaringen gebeurde. Bijgevolg is dergelijke attestatie niet van die aard dat de vastgestelde medische problemen kunnen worden gelinkt aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten. Wat betreft de vaststelling dat u symptomen van PTSD zou vertonen (nachtmerries, hartkloppingen, angstgevoelens, depressie), kan worden opgemerkt dat het loutere feit dat u symptomen van PTSD vertoont nooit een oorzakelijk verband kan aantonen tussen deze vaststelling en de door u aangehaalde problemen. Bovendien geven de documenten geen enkele informatie over de impact van de vastgestelde diagnose op uw cognitieve functies; zo maakt geen enkel van deze drie attesten gewag van geheugenproblemen die u zou opgelopen hebben na mishandelingen en waarnaar uw advocaat verwijst. Bijgevolg meent het Commissariaat op grond van bovenstaande vaststellingen dat deze attesten niet kunnen worden gezien als een verschoningsgrond voor de eerder vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties over de documenten en uw verklaringen die u aanhaalt in het kader van uw tweede asielaanvraag. Deze medische attesten kunnen de geloofwaardigheid van uw relaas dus niet herstellen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 15 maart 2012 een schending aan van de motiveringsplicht, voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsmede een schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), een schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag), een kennelijke appreciatiefout en machtsoverschrijding.

Verzoekers stellen dat hun problemen begonnen zijn door Timur L. en dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten onrechte stelt dat Timur L. en Tamerlan L. dezelfde persoon zijn.

Verzoekers wijzen er op dat verzoeker het risico heeft genomen om via zijn zus bewijzen te bekomen van het feit dat het niet om dezelfde persoon gaat.

De commissaris-generaal ziet volgens verzoekers zijn fout in maar laat uitschijnen dat de bijgebrachte documenten over Tamerlan L. niet ter zake doen.

Verzoekers stellen dat het niet zo is dat verzoeker kon kiezen welke documenten hem door zijn zus zouden worden overgemaakt aangezien het riskant is om via de telefoon te spreken over rebellen, laat staan om te preciseren welke documenten hem exact moesten worden bezorgd.

Verzoekers vragen zich af welke documenten, anders dan degene die werden neergelegd, de commissaris-generaal wel wenst.

Verzoekers wijzen er op dat verzoeker niet kan weten op welke manier zijn zus het opsporingsbericht heeft verkregen, daar hij er niet bij was. Ze voegen er aan toe dat de zus van verzoeker bewust karig is gebleven met het geven van informatie aangezien het meedelen van deze informatie via de telefoon, levensgevaarlijk is. Verzoekers verwijzen naar het verhoor van verzoeker afgenomen op het Commissariaat-generaal, aangezien hieruit de juiste weergave van de feiten duidelijk blijkt.

Verzoekers verwijzen dienaangaande naar de nota's genomen door hun advocaat tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal, waaruit volgens hen blijkt dat verzoeker niet aan zijn zus heeft gezegd dat ze niet om informatie moest vragen; verzoeker was van mening dat het risico om informatie te bekomen te groot was en om die reden die vraag niet eens gesteld heeft.

Volgens verzoekers heeft de commissaris-generaal geen rekening gehouden met deze verklaringen van verzoeker; Hij heeft duidelijk gesteld dat hij zijn zus wou beschermen tegen het gevaar en niet wenste dat zij risico's zou nemen, doch dit betekent niet dat hij haar verboden heeft om achter informatie te vragen.

Verzoekers stellen geen verklaring te kunnen geven voor de eventuele administratieve fouten van de politiediensten in Grozny.

Verzoekers stellen dat (zie verzoekschrift p. 6) *"Hij heeft steeds correct de weergave gedaan van zijn asielaanvraag, doch het verhoor lijkt meer op een politieverhoor als een asielaanvraag."*

Verzoekers laten gelden dat hun advocaat pas op het einde van het verhoor op het Commissariaat-generaal de medische attesten heeft neergelegd (zie verzoekschrift p. 6) *"Uiteraard heeft verzoeker deze elementen aan zijn dossier willen toevoegen, doch het werd met een verbaasdheid onthaald"*, wat door de commissaris-generaal, volgens hen -geheel ten onrechte- werd aanzien als een merkwaardig gebeuren.

Verzoekers voeren verder aan dat alle internationale mensenrechtenrapporten spreken van een verbeterde algemene situatie in hun land; de militaire operaties werden wel beëindigd, doch de foltering en vrijwillige executies duren voort, zeker in geval men zich zou keren tegen of een handeling zou stellen tegen de machthebbers.

Verzoekers laten gelden dat de huidige president rechtstreekse controle heeft over de ordediensten en er nog turbulenties aanwezig zijn in het land, die door de machthebbers op alle mogelijke manieren en met alle mogelijke middelen worden bestreden.

Verzoekers vragen dat van hen de status van vluchteling wordt erkend, of minstens aan hen de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekster, S.S., zich in het verzoekschrift louter baseert op het asielaanvraag van verzoeker, S.A., de Raad enkel ingaat op het asielaanvraag van deze laatste.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekers zich voor hun tweede en huidige asielaanvraag baseren op hetzelfde asielaanvraag als aangevoerd in het kader van hun eerste asielaanvraag.

Voor wat betreft verzoekers problemen met de overheden omwille van de hulp aan de rebel T.L., stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat bij beslissingen van 15 juli 2011 van de commissaris-generaal, bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 17 november 2011, werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van deze problemen. Gelet op het gezag van gewijsde van deze arresten, staat de ongeloofwaardigheid van deze problemen vast, en is de bevoegdheid van de Raad in het kader van huidig beroep beperkt tot een beoordeling van de nieuwe elementen door verzoekers aangevoerd in het kader van hun tweede en huidige asielaanvraag en de afweging ervan tegen de juridisch vaststaande motieven uit de eerste asielaanvraag.

2.4. De Raad benadrukt dat de oproeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoekers uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan.

Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoekers de motivering van de bestreden beslissingen betwisten en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.5. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is. De Raad gaat hier dan ook niet verder op in.

Waar verzoekers zich in hun verzoekschrift beroepen op machtsoverschrijding, ziet de Raad niet in op welke manier de bestreden beslissingen kunnen behept zijn met machtsoverschrijding. Immers, de commissaris-generaal heeft de hoedanigheid om de bestreden beslissingen te nemen, met het oogmerk een uitspraak te doen over de door verzoekers ingediende asielaanvraag. Ook de motieven op grond waarvan de betwiste beslissingen werd genomen, worden duidelijk in de beslissingen opgesomd.

Van machtsoverschrijding is dan ook geen sprake.

2.8. De Raad merkt op dat in het kader van de eerste asielaanvraag van verzoekers, de commissaris-generaal twijfelde aan de persoon van Timur L..

Onderzoek van het Commissariaat-generaal wees uit dat een rebel met de naam Timur L., afkomstig uit Alkhazurovo, in de nacht van 5 op 6 juli 2009 gedood werd door de ordediensten. Bijgevolg oordeelde het Commissariaat-generaal dat het onmogelijk was dat verzoeker deze persoon één jaar later, met name op 30 augustus 2010 nog onderdak had verschaft, waardoor hij, volgens zijn verklaringen problemen kreeg met de autoriteiten van zijn land.

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekers heeft besloten.

Zo stelde de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen correct vast dat de door verzoeker nieuw aangebrachte documenten, met name een originele omslag, twee originele documenten afkomstig van het ministerie van Binnenlandse Zaken van de Tsjetsjeense Republiek, een kopie van een foto, kopies van twee opsporingsberichten, twee originele convocaties, kopies van drie Belgische psychologisch-medische attesten en kopies van twee Belgische medische voorschriften, niet van die aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift geen argumenten aan die hierop een ander licht zouden kunnen werpen hierop, waardoor bovenstaande vaststelling staande blijft.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift benadrukken dat hun problemen begonnen zijn door Timur L., merkt de Raad op dat de commissaris-generaal inderdaad heeft erkend dat Timur L. en Tamerlan.L. twee verschillende personen zijn.

Aangezien verzoekers problemen enkel te maken hebben met Timur L., is het feit of Tamerlan L. al dan niet officieel gezocht wordt en het feit dat beiden halfbroers zouden zijn, niet relevant voor verzoekers huidige asielaanvraag, zoals terecht opgemerkt in de bestreden beslissingen; verzoeker gaf immers expliciet te kennen dat zijn problemen begonnen zijn vanwege Timur en niet vanwege Tamerlan.

De commissaris-generaal merkte in de bestreden beslissingen aangaande de neergelegde kopie van het opsporingsbericht, tevens correct op dat indien verzoeker daadwerkelijk problemen zou hebben met de autoriteiten van zijn land omwille van de gezochte rebel Timur L., het weinig geloofwaardig is dat verzoeker niet weet via wie dit opsporingsbericht bij hem terecht is gekomen en hoe die persoon dat verkregen had bij de politie, dat hij niet weet vanaf wanneer Timur gezocht wordt en of er al dan niet een strafzaak naar hem geopend is.

Dit te meer daar verzoeker verklaarde dat hij aan zijn zus, die volgens verzoeker wel op de hoogte was van de identiteit van de tussenpersoon die dit document regelde, vroeg om daar niet verder naar te informeren.

Wat dit laatste betreft voert verzoeker aan dat hij duidelijk heeft gesteld dat hij zijn zus wou beschermen tegen het gevaar en niet wenste dat zij risico's zou nemen, wat volgens hem niet betekent dat hij haar verboden heeft om achter informatie te vragen.

De commissaris-generaal verwijst in zijn nota naar het verhoorverslag van 23 januari 2012 (zie p. 6) waarin verzoeker inderdaad vroeg aan zijn zus "om daar geen info over te vragen".

De verdediging van verzoekers in hun verzoekschrift dat verzoeker niet kan weten op welke manier zijn zus deze documenten heeft verkregen, daar hij er niet bij was, wordt niet aanvaard.

De Raad wijst er op dat van een asielzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij pogingen onderneemt om zich te informeren over de wezenlijke elementen van zijn relaas. De handelingen van verzoeker wijzen op een gebrek aan interesse en keren zich tegen zijn voorgehouden vrees.

De Raad benadrukt overigens dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen en actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten.

Verzoekers blote bewering dat het bekomen van dergelijke informatie via de telefoon levensgevaarlijk is, kan in het kader van het onderzoek in de asielprocedure dan ook niet worden weerhouden. De commissaris-generaal heeft terecht gesteld dat het feit dat verzoeker niet heeft getracht om zich te informeren over de zijn problemen wel degelijk verder afbreuk doet aan de ernst van zijn voorgehouden vrees.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift verwijzen naar de nota's van hun advocaat genomen tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal waaruit zou blijken dat verzoeker niet aan zijn zus heeft gezegd dat ze niet om informatie moest vragen en verzoeker zou gesteld hebben dat het risico om informatie te bekomen te groot is en daardoor de vraag überhaupt niet eens gesteld zou hebben, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in zijn nota van 4 april 2012 opmerkt dat de nota van de advocaat een eenzijdig stuk is waarvan de waarachtigheid niet kan worden geverifieerd en dat opgesteld is door een partij wiens taak, de persoonlijke behartiging van de belangen van zijn cliënt, niet gelijklopend is met de opdracht van de ambtenaar van het Commissariaat-generaal, die in alle onafhankelijkheid oordeelt en waarbij de ambtenaar geen persoonlijk belang heeft.

In zoverre de verklaringen van verzoeker, zoals genoteerd door de ambtenaar van het Commissariaat-generaal, dus zouden verschillen met de notities van de raadsheer, besluit de Raad de inhoud van het verhoorverslag opgesteld door de commissaris-generaal te laten prevaleren op de informatie, vervat in de nota's van de advocaat.

Verder stelde de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen correct vast dat de neergelegde convocaties de geloofwaardigheid van het asielrelaas evenmin kunnen herstellen;

"Het Commissariaat-generaal heeft immers gegronde redenen om te twijfelen aan de authenticiteit van deze stukken.

Om te beginnen vermelden de convocaties dat u zich op 17 januari 2011 en 7 februari 2011 bij de politie van Grozny moest aanmelden, maar de convocaties zelf zijn niet gedateerd. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties (meer bepaald de UVD van Grozny).

De convocaties vermelden dat u opgeroepen wordt in de hoedanigheid van getuige. U verklaart te vermoeden dat dat omwille van T. (...) was. Uw zus was naar aanleiding van deze convocaties naar de

politie van Grozny geweest om te melden dat u niet meer thuis was. De politie reageerde niet tevreden. U verklaart dat u uw zus niet gevraagd heeft waarover de convocaties precies gingen (CGVS p. 8). Het is bijzonder weinig aannemelijk dat u uw zus daar niet meer over gevraagd heeft, aangezien u vermoedde dat de convocaties te maken hadden met T. (...) (naar eigen zeggen dé oorzaak van uw problemen met de autoriteiten) en aangezien uw zus zelf naar de politie was geweest vanwege deze convocaties.

Bovendien legt u in verband met deze convocaties tegenstrijdige verklaringen af.

Zo verklaart u dat u van uw zus ongeveer een half jaar geleden (i.e. zomer 2011) via de telefoon te horen kreeg dat deze convocaties bij u thuis waren toegekomen (CGVS p. 7), terwijl u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde dat u dat van uw zus al in februari 2011 te horen kreeg (CGVS 5.07.2011 p. 3). Als u op dit verschil gewezen wordt, verklaart u 'Misschien één jaar. Ik kan het me niet echt herinneren. Ik heb het over ongeveer' (CGVS p. 7). Hiermee geeft u echter geen afdoende verklaring voor dit tijdsverschil waarop u van uw zus hoorde dat deze convocaties waren toegekomen – het gaat nochtans om essentiële documenten ter staving van het feit dat de autoriteiten nog steeds naar u op zoek zouden zijn sinds uw vertrek uit uw land.

Daarnaast verklaart u dat er nog vier of vijf andere convocaties waren toegekomen die uw zus vermoedelijk heeft weggegooid. U verklaart haar niet gevraagd te hebben wanneer u zich volgens die andere convocaties had moeten aanmelden (CGVS p. 7). Als u er op gewezen wordt dat u bij uw vorige asielaanvraag verklaarde niet te weten of er nog convocaties waren toegekomen of niet (CGVS 5.07.2011 p. 4) en het deze keer over vier of vijf heeft, verklaart u dat dat niet kan en dat er problemen waren met de tolk (CGVS p. 8).

Deze verklaring is echter weinig overtuigend om deze tegenstrijdigheid recht te zetten; u verklaarde bij het eerdere gehoor immers expliciet dat u de tolk goed begrepen had (CGVS 5.07.2011 p. 11). Tenslotte verklaart u dat u niet weet of er vanwege de politie enig gevolg werd gegeven aan het feit dat u zich in januari en februari 2011 niet ging aanmelden (u was immers reeds in België) hoewel u volgens de convocaties verplicht was dit te doen. U kan zich niet herinneren of u uw zus gevraagd heeft of de politie nog iets ondernomen heeft om u te zien (CGVS p. 8).

Aangezien u verklaarde problemen te hebben met de autoriteiten van uw land waarvoor u op de vlucht bent uit uw land van herkomst, is het opvallend dat u incoherente en tegenstrijdige verklaringen aflegt over deze documenten, over andere convocaties die u van de politie zou ontvangen hebben en zo slecht op de hoogte blijkt van de gevolgen van uw niet-aanmelding en u daar verder niet naar geïnformeerd heeft bij uw zus.

Wanneer de afweging wordt gemaakt tussen enerzijds de waarde van deze documenten en anderzijds de eerder opgesomde anomalieën in uw verklaringen omtrent deze convocaties, kan het Commissariaat-generaal helemaal geen geloof hechten aan uw bewering als zou u in Tsjetsjenië nog worden opgeroepen door de politie vanwege T.L. (...)."

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoekers geen verklaring kunnen geven voor de eventuele administratieve fouten van de politiediensten in Grozny, aangezien ze maar leken zij, wordt niet aanvaard.

De Raad benadrukt dat de asielzoeker de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt. Het louter opwerpen dat de gebrekkige attesten de geloofwaardigheid geenszins kunnen aantasten omdat verzoekers ze niet zelf opstelden, is geen dienstig verweer.

Ten slotte zette de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen uitgebreid uiteen waarom de neergelegde psycho-medische attesten niet gezien kunnen worden als een verschoningsgrond voor de vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties over de documenten en verklaringen in het kader van de tweede asielaanvraag van verzoekers.

De Raad kan zich niet vinden in de opwerping in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten onrechte heeft opmerkt het opmerkelijk te vinden dat verzoeker deze documenten pas op het einde van het verhoor bijbracht.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij wanneer die in de bestreden beslissingen liet gelden dat het bijzonder vreemd en opvallend is dat verzoeker zelf tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal op geen enkel moment heeft verwezen naar zijn geheugenproblemen als gevolg van post-traumatische stress of dat hij daarvoor in behandeling zou zijn en ook dat zijn advocaat twijfelde om deze stukken neer te leggen ter staving van de aangehaalde geheugenproblemen.

Wat er ook van zij, aangezien de medische attesten geen enkele informatie geven over de impact van de vastgestelde diagnose op verzoekers cognitieve functies en aangezien geen enkel van de drie attesten gewag maakt van geheugenproblemen die verzoeker zou opgelopen hebben na mishandelingen, is de commissaris-generaal terecht tot het besluit gekomen dat de medische attesten de hiaten in verzoekers relaas niet kunnen herstellen.

2.9. Gelet op wat voorafgaat, is het asielrelaas van verzoekers niet geloofwaardig; bij een ongeloofwaardig relaas is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De status van vluchteling als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Verzoekers kunnen evenmin steunen op een ongeloofwaardig relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat ze, wanneer ze naar hun land van herkomst terugkeren, een reëel risico zullen lopen op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a. of b. van vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekers zich beperken tot niet gestaafde beweringen, waar ze in hun verzoekschrift aanvoeren dat in hun land van herkomst de folteringen en vrijwillige executies voortduren, de huidige president rechtstreekse controle heeft over de ordediensten, en er nog steeds turbulenties aanwezig zijn die door de machthebbers op alle mogelijke manieren en met alle mogelijke middelen worden bestreden.

Verzoekers voeren geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet.

De Raad deelt op basis van de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier, het besluit dienaangaande van de commissaris-generaal.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van wet van 15 december 1980, wordt niet toegekend.

2.10. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen op een correcte wijze genomen en gemotiveerd zijn. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekers zelf aangevoerd tijdens hun verhoor op 23 januari 2012 op het Commissariaat-generaal, bevatten de bestreden beslissingen gedetailleerde overwegingen die de beslissingen afdoende motiveren.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE